

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XIII

TEOLOGIA DEL SAGRAT COR (1)

Tenim una Teologia del Sagrat Cor: axò es, aquella que, considerant que Deu es lo cor etern, Deu es caritat, *Deus caritas est*, en aquesta caritat se troba lo perquè, sinó lo com de tota la successió dels misteris cristians. Deu ama; amar es donar; Deu s'es donat tot, y s'es donat Ell meteix al comensar l'existència de tots els sers: vet-aquí la creació.

Deu ama; amar val tant com parlar, ferse sentir de tot aquell que s'estima: vet-aquí la revelació, les Santes Escriures, la seva Lley.

Deu ama; amar es ferse semblant a n-aquell que s'ama: vet-aquí l'Encarnació.

Deu ama; amar es, cost lo que cost, salvar a n-aquell que s'estima, morir per l'objecte amat: vet-aquí la Redenció.

Amar es voler estar sempre amb aquell que s'estima, sempre a la seva presència: vet-aquí la Eucaristia, la presència real, l'altar.

Amar es donarse a cada un d'aquells qui s'estima: vet-aquí la comunió Sacramental, la Cena Eucarística.

Per fi, l'amor equival a fer ditxosos per sempre y amb la companyia a tots aquells que s'ama: vet-aquí l'eterna Gloria, vet-aquí al cel.

¡Ampla síntesis de l'amor, que es ensemps la de nostra fè!

«En quant a nosaltres, escriu Sant Joan, creguèm, y creguèm amb l'amor que Deu mos ha tenguda.» Veisho aquí tot.

ANEM A LOURDES

Anem a Lourdes, al Santuari

en que'l miracle se veu brollar,

aont els pobles, en viu rosari,

devant la Verge van a passar.

A tant solemne cinquantenari,

gent de Mallorca no hi pot mancar.

¡Oh Bernadeta! femoshi veure

la Reyna blanca de tes visions...

A la font pura donamos beure

tu qui l'obrires plena de dons...

¡Oh venturosa tu qu'has fet creure

amb alts prodigis les nacions.

Y vos ¡oh Estrella del mar, Maria!

Reyna adorada dels mallorquins,

mostravos mare, siaumos guía

de mar y terra per els camins...

y al gran viatge daumos la via

que de la vida som pelegrins.

MIQUEL COSTA.

Del «Manual—Pelegrinació Mallorca a Lourdes.»

(1) Doctrina de Monsenyor Baunard.

¿PUEDEN AHORRAR LOS RICOS?

Ciertamente, en caso de aplicar el hacha a la raíz de esa manía de perder el tiempo, de su hambre canina de diversiones, y declarando guerra a muerte a la sensualidad y al juego.

Pero ahorrarán más y con más provecho, si no son esclavos de la comodidad y saben hacerse independientes del mundo y de su despotismo.

Lo primero lo vimos ya en anterior artículo; lo segundo vamos a estudiarlo ahora.

Hay exigencias sociales que son razonables, las hay excesivas, y aún con frecuencia se podría tropezar con otras harto nocivas.

Razonable es que los ricos y poderosos vivan y gasten en conformidad con su posición y estado. Sería contrario a la naturaleza exigir de un millonario que en el vestir, en el alimento, y en su casa, viviera como un jornalero y se atuviera a las precisas necesidades de éste.

La igualdad socialista, aparte que es un sueño, es una injusticia. La desigualdad es la condición precisa de la existencia de la sociedad.

Esta, pues, requiere, exige que gaste más el que más tiene y ostente un porte exterior que ayude a llevar al cabo la hermosa y trascendental misión que para bien del común han recibido del cielo los poderosos.

Solo en circunstancias extraordinarias podrá ser necesario el vivir más ó muy estrechamente; a saber, cuando el bien general así lo reclame.

Pero yo hablo de lo normal y ordinario, y me refiero, no a uno ú otro de los ricos, sino a toda la clase.

Pero las mal llamadas *exigencias sociales* —dicen muchos— imponen cuantiosos gastos, verdaderos sacrificios, a los cuales no podemos negarnos sin caer en ridículo.

Ante todo esas *exigencias sociales*, son las exigencias del mundo, enemigo de Cristo y nuestro enemigo. Y no creo yo que se deba transigir tanto ni contentar con solicitud tan extrema, ni temer con temor tan lacayuno al que venció Cristo (*—Ego vici mundum—*) y han vencido y vencen a diario todos los santos y buenos cristianos.

No merece tantas atenciones un enemigo. Hablo a los ricos cristianos; pues los que no lo son, al mundo pertenecen, y son su mayor vigor y fuerza.

Lo cierto es que a esas mentidas *exigencias* se cede, si es que no son el pretexto que se invoca para derrochar sin remordimientos, y gozar con la pretensión de ser tenidos por excelentes católicos.

La consecuencia de esto es, el gastar sin medida en trages costosísimos y variados que consumen grandes fortunas; el refinamiento en el arte culinario, carísimo y perjudicial a la salud; el lujo en el número y clase de carruajes con todo lo que suponen; y hasta el impenscindible veraneo, que condena a la inacción una buena parte del año, é impone sacrificios inmensos, por igual a la clase media que a las más elevadas.

Y la servidumbre que este modo de vivir exige, y la vida muelle y afeminada que de tales costumbres se sigue, la disipación de espíritu que va matando el espíritu evangélico inclinándolo poderosamente a todo lo que es diversión, espectáculos y vicios, acaba por hacer creer a muchos ricos que han nacido para gozar, y que si tienen mucho, lo tienen para gastarlo y derrocharlo a su placer.

¿No se podría cercenar algo y aún mucho a todos estos excesos?

Si el mundo tiene exigencias, ¿no las tiene también Cristo? ¿Es que más seguro arrostrar las iras de Cristo, que las iras mundanas? ¿Es que debemos más al amor del mundo que al amor de Cristo?

Mucho habría que hablar de esas exigencias sociales; porque no es oro todo lo que reluce.

¿Dónde están estas cacareadas exigencias? ¿De dónde salen? ¿De los pobres?

No, ciertamente. Los pobres se quejan amargamente de ese lujo que impide que los ricos atiendan a sus necesidades. Por estos gastos, se escatima a los criados, y los criados murmuran; se niega la limosna al mendigo y el mendigo maldice; se recorta el jornal al trabajador, y el trabajador se resiente y odia; se provoca a los que pasan hambre y andan andrajosos, y éstos van a engrosar las filas socialistas y anarquistas.

El número de los que están contra el modo de proceder de estos ricos, es harto mayor que el número de los que les aplauden. Descontemos a los católicos prácticos, que ni maldicen, ni odian, ni murmuran; pero que lloran a los pies del Crucificado, la ceguera y locura de sus hermanos, porque tiran el dinero para divertirse, y no tienen un céntimo para la regeneración moral y material del pobre.

Lloran y gimen al ver que la fuerza del socialismo no está tanto en las masas que le constituyen; cuanto en estos desdichados poderosos que hasta cierto punto lo justifican.

Quedan, como promotores de estas exigencias sociales... ellos solos; porque sólo provienen de los que con frases vanas y orgullosas se llaman el *todo Madrid*, ó *todo*

Sevilla, ó bien la gente conocido, ó tal vez la buena sociedad, de la cual en rigor de justicia debe decirse cuando menos que no es mejor que la no buena.

Despréndese, pues, de este ligero análisis, que las exigencias sociales, son las exigencias de los mismos que las invocan.

El que ha sabido tirar por la borda esas malhadadas exigencias, ha ahorrado mucho, aumentando su capital, y da á la vez para la acción social y para las obras de caridad y culto, obteniendo la veneración y amor de los humildes, la admiración de todas las personas honradas y hasta el respeto de ese mundo ligero, disipado y sensual, que á su pesar reconoce la superioridad de los que le abandonan y pisotean.

El ahorro de los ricos es la solución práctica de la mayor parte de los problemas de nuestra sociedad.

X.

Del «Boletín de la Acción Social»

CÁNTICH AL

SANTÍSSIM SAGRAMENT

*Hostia Santa que en l'ara reposas,
Pà del Cel que'ns llegà'l Salvador,
¡quina ditxa si en l'ànima't posas,
com nevat papalló en una flor!*

*Calzer d'or, ja la Sanch redemptora
del deífich Anyell has copsat,
com les perles que escampa l'Aurora
copsa el lliri en son si immaculat.*

*Del Calvari'l sangnant sacrifici
en l'Altar se renova, incruent;
de la Esglesia immortal benefici,
¡oh dolcíssim y august Sagrament!*

*Adorèmo acotades les testes,
que es Jesús qui tenim al davant,
mentre'ls Àngels de auríferes vestes
ab ses harpes li brodan un cant.*

JOSEPH MAS Y CASANOVAS.

ULLS DE FOCH

Eran les nou del vespre quant de sobre el Puig de Santa Magdalena se va veurer el primer llambreig de foc que sortia del Puig Major de Mallorca y casi al mateix temps, se descobria un altre fogatera sobre el Castell d'Alaró. Acte seguit la llamarada d'una fogata comunicava desde l'oratori de Sta. Magdalena ab les seues germanes del Major y Alaró.

¿Qué pasaria á les hores? ¿Qué significaven aquelles llengos de foch que majestuosos s'alsaven resplandint dins les negrures de la vesprada?

A les hores, varis pits coratjosos, havien pujat en los cims d'aquells llochs solitaris, y la flamarada los servia de senyal de cortesia unió; les flames saludaven a n-aquells que sentint amor per la regió catalana havien volgut dar aquella mostra de fermança, comunicantse ab l'ull de foch que d'una manera tant potent atravessava les distancies.

Era el dissapte de la diada de Sant Joan;

senyalat a Catalunya per la costum d'encendre aquelles fogateres, tal volta els nostres germans de Catalunya estarien a n-aquelles hores, y desde l'altre banda de mar, atalayant per veure si descobriren les senyes que de sobre el Puig Major les fessen y rebre aquella visió ab un visca a Mallorca com els nostros el darien a Catalunya! Aquell acte a mi cuantes coses no hem recordaval fa poch temps encare, y, quant nostra Illa era objecte de les invasions sarraines, quins servicis no prestaren a nostres avis les llengos de foch que s'encenien sobre les atalayas, y de les que ja sols les ruines mos queden?

Inca tenia la seua; y per cert, que d'ella encara se poren observar els restos; situada demunt el Puig de lo Minyó, al lloch més visible y desde aont se descubreix casi tot el Pla de l'Illa, ¿Cuants de serveys tendrá fets a nostra ciutat aquell redó caramull de pedres en les edats passades? Mal de fer es saberho. Però si que realment allà se feren fogateres, y desde allà se parlaren ab el Puig de la Victoria, Capdepera, San Salvador, Randa, Castell d'Alaró, y d'altres punts d'importancia heu prova la seua posició altament estratègica que ocupa, y, mos ho demostra ademés el que fos una de les primeres viles que cuidá de prendre el Rey en Jaume quant conquerí Mallorca.

Tots heu sabem de sobra, que, quant un perill amenassava a nostra terra, el llambreig de l'atalaya el comunicava, y, d'una a s'altre pronta sabien aont acudir a socorrer al qu'heu necessitava.

Donchs be, si llavors la flamarada de les nostres fogateres era el crit de unió per replegar nostres forces, si ell era el portaveu de les nostres campanyes, si era el crit de patria, no l'olvidem y recordem una vegada en l'any, el dissapte de Sant Joan, per solidaritat ab la patria d'aquell gran Rey en Jaume el seus serveys, encenguem fogateres, ensenguentles en tots els punts aont antes se solien encendre y recordem al descobrir el llambreigs de les seves flamarades que dins les negrures de la nit y en el dormir de la Naturalesa estam desperts, vetlant, com estaven temps enrera; que en nostres pits está viu encare el foch de germanor y Patria y que ells foren el millor company de pau y unió dels nostres pares.

M. MALFERIT.

Conclusions

APROVADAS AL CONGRÉS AGRICOL DE VICH

TEMA I.

Medis pera que la cria de bestiar sia lucrativa

PONENT: D. Joseph Zulueta y Gomis

1.ª L'agricultor te de subordinar la seva explotació pecuaria á las exigencias del mercat ahont pugui vendre sos productes, treballant per tots els medis pera modificar las condiciones de dit mercat, quan no li sían favorables.

2.ª L'economia en el cost de producció no depen en absolut de lo que's preconisa separadament com ventatjas de las aptituds

de rassa de l'adquisició á baix preu dels aliments, de la composició y distribució de las racions, segons el producte que's demani á l'animal y segons els elements nutritius dels aliments, etc., sinó del acert en saber armonisar cada un dels factors que determinen el cost de producció, trayent el mellor partit possible de tots els recursos de que's disposi.

3.ª Un medi practich perque la cria del bestiar sia lucrativa, consisteix en l'acertat aprofitament de sos productes ó residuos normals, creant per això las industrias rurals apropiades: en primer terme, els fems quan per medi d'ells s'obtingui benefici dels conreus á que s'apliquin, ademés, la forsa si sa utilisació no's fa incompatible ab las demés funcions que's demanin á l'animal; y segons las circunstancias, l'utilisació industrial de llanas, llets, preparació y conservació especial de las carns, transformació dels residuos y productes derivats.

4.ª Per saber si's guanya ó's pert ab la cria de bestiar, no's te de calcular el preu á que pagui el forratje, ni'l cost á que dongui els fems, sino el tant per cent, que s'obtingui de tot el capital esmersat en l'explotació agricola, ab quant l'èxit d'aquesta, pugui dependir dels productes del bestiar.

5.ª Els agricultors están interessats, pera que l'industria pecuaria resulti lucrativa, en obtenir dels poders públics tot lo que d'aqueixos depengui, com la reorganisació del cos de menescals y compliment de las lleys sanitaries, las facilitats en els transports, etc., y ademés la creació de Sindicats per la compra-venta de bestiar, associacions de segurs, etc.

Seguirá.

A LOURDES! LA LOURDES!

Durant la setmana entrant encara mos poren enviar inscripcions els qui vulguen prendre part al sorteig d'un passatge de la Pelerinació Mallorquina a Lourdes, qu'hem organisat, puis tenim temps de prórroga per pendre'l passaport.

Estam contents d'haver uberta tal suscripció, no tant sols per enviar un pelegrí a Lourdes en nom de CA-NOSTRA, que hi anirà en l'encarrec de pregar per les intencions de tots els donants, sino per l'entusiasme que veim que ha despert nostra propaganda.

SUSCRIPCIÓ:

Suma anterior	13'00
Sr. D. Antoni Pujades— <i>Fa 25 anys que hi vaig esser, y el seu recort sempre el conserv fresc, com fresca y pura encara se conserva l'aigo qu'em resta que vaig dur.</i>	1'00
Sr. D. Miquel Coll, de Mancor.— <i>Mater Immaculata, ora pro nobis.</i>	1'00
Sr. D. Agustí Soler, de Sa Pobla.— <i>¡Ay quin tir d'aigo pegaré si hey vaig!</i>	1'00
M. Malferit— <i>Verge de Lourdes treisme d'apuros.</i>	1'00
Sr. D. Joseph F. Riera Pou, de Palma— <i>La ciutat de Lourdes es el lloch escullit per Maria per fer estupendes maravelles y concedir ses divines mercés.</i>	1'00
Sr. D. Antoni Genestre.— <i>Verge Pu-</i>	

rrissima guardau ma familia. 1'00
 Sr. D. Joseph Aguiló.—*Mare de Deu de Lourdes, protegiu els religiosos ex-patriats de Franca.* 1'00
 El M. I. Sr. D. Mateu Rotger, Canon-ge.—*No hi ha res més llastimós y trist que l'incrèdilitat dels impius davant els prodigis de Lourdes.* 1'00
 Sr. D. Lluís Carhou, de Palma (per segona vegada).—*No dexeu d'anar a Lourdes enguany, qu'es any de Jubileu, any de gràcies especials y coses grans.* 1'00
 S.^a D.ª Maria Martí Riera, de Manacor.—*Verge Puríssima de Lourdes! feis que pugua venir a saludarvos dins poch dies.* 1'00
 Sr. D. Andreu Pascual, d'Alaró.—*Verge de Lourdes, salvau la France y s'anticlericalisme.* 1'00
 S.^a D.ª Juana Ferrer, d'Alaró.—*Mare de Deu de Lourdes, conservau els meus fills, bons d'anima y de cos.* 1'00
 25'00

Noves d'Inca

A n-aquesta Redacció s'admeten adhesions o suscripcions per soci a la Assambla de la Bona Premsa que se celebrarà a Saragossa.

El preu son 5 pessetes una sola vegada.

Responguent al convit del Manyoch Regionalista, d'Alaró, el dissapte de Sant Joan, nosaltres mateixos, pujarem a d'alt del Puig d'Inca a encendre la fogatera patriòtica, no volguent que la ciutat aont se publica CA-NOSTRA, que vol dir Patria petita, dexás de concertar amb les flamaradas regionalistes, que qualque cosa deven significar cristianament quant s'encenen en la vigília d'un dels sants més grans del cel.

Convidarem per acompanyarnos a una partida de joves que si tenen color politic son regionalistes y tots s'escusaren com els convidats del Evangeli. Y ara en dirlos que son fluxets d'idea se revinclen y diven que l'any qui vé la fogatera més grossa de Mallorca ha d'esser demunt el Puig d'Inca.

Així mos agrada!

La processó que se fe dijous dematí, ab motiu de l'Octava del Corpus, no va desmereixre gaire de la que se feu el dijous abans. Si be les diferents representacions de societats y corporacions que la componien, no varren esser tant nombroses com el primer dia, en camvi pogueren anar més ben ordenades, sens faltar cap de les vestes y tabernacles, que tan lluida l'han feta apareixer aquest any. Ademés: la música de Seuva y Caimari que unides baix la direcció de D. Jusep Rotger tocaven escullides y molt afinades pessetes, cridaren s'atenció de tots els oyents per el ajust, plenitut de veus y ben concertades marxas que mos deixaren assabori.

Felicitam de bon cor a Mossen Sebastià Llabrés, a quals iniciatives y sacrificis devem en gran part el major esplendor qu'han tengudes a n-aquest any les funcions del Cor-

pus.

Un'altre cosa, no tant agradable y simpática a n-el sentiments y opinió del públich, observarem; en la processó de la octava, al passar la Custodia per els establiments aont ondetjava se bandera nacional. Verem ab estranyesa que, en lloch d'estendre ó aplegá sa bandera perque la Custodia hi passás per demunt, conforma s'havia fet sempre y per totes parts, inclus allá aont dominen els elements més avansats; aquí aont gràcies a Deu a n-el bon sentit del públich, no han entrats encara a governar els republicans, canalegistes ni socialistes, tant sols baixaren dita bandera en senyal de rendiment.

No volem aficarinos en destriar lo que disponen les lleys y reals ordes respecte d'axò, ni per qui y perque s'ha disposat d'aquesta manera. Tan sols, com á cronistes, feim constá el fet y s'entrenyesa, que va causá a n-el públich desde el més baix fins el més ilustringat.

Dimars passat vengué a-naquesta ciutat D. Marián Sancho, Inspector del treball de la Provincia, amb l'objecte de visitar les principals fàbriques que conté Inca.

Acompanyat de D. Joan Estrany, Secretari de la Junta de Protecció de l'Infancia, visitá les fàbriques de D. Vicens Ensenyat, de teixits; de D. Antoni Fluxá, de calçats; de D. Antoni Pastor, de serrá; y la fàbrica del Gas. A totes les especcioná amb esment, trobant que totes estaven en condicions de salubritat y solidés y quedant satisfet de lo be qu'heu duen els senyors d'aquests establiments fabrils.

Preguntá als obrers petits, de nou y deu anys, quantes d'hores de treball feyen cada dia, y recomaná eficazment als amos que procurasen difundir l'instrucció y educació entre'ls seus treballadors.

Diumenge passat celebrá solemne festa la Congregació Mariana en obsequi d'un de sos patrons, Sant Lluís, pogueuse veure la floridesa en que se troba aquesta associació qu'acaba de restaurar Mossen Miguel Llinás, Director de la mateixa.

Fa cosa d'un any que comensá a iniciá els joves més entusiastes a l'idea, y enguany per la processó del Corpus y la comunió de la festa ja poguerem contar més de docents congregants que, ostentant la seva insgnia, feyen pública manifestació de seguir el riquíssim penó de Maria Inmaculada de que n'estan tot orgullosos.

Apesar que Mossen Miquel, en l'organissació de la societat ha fuit, intencionadament, de distincions oficials, conta amb una dotzena de fadrins, cap de chor, que son l'esperansa de la Congregació pels propòsits animosos y bons que cremen dins son pit. Lo que hi emporta que no's cansin: avuy formantse en les conviccions catòliques, y demá, una vegada imposats, prenguent part amb l'acció social qu'es una de les coses més necessaris en aquest temps de febre y de moviment.

Mos diven que tots els dies festius els rentadors de la font pública están plenes de dones que desprecien el descans dominical.

¿Com s'enten això? ¿No hi havien fet posar un municipal perque impedís el rentarhi els dies de festa?

¡Ah! si... però... ara... ara guarda'ls grifons nous.

Diumenge dematinada a n-el convent de religioses de la Caritat d'aqueixa població, morí Sor Adelaida Mesquida, de Santa Maria a l'edat de 20 anys, després d'haver rebuts els Sacraments y sufrida amb resignació edificant la llarga malaltia que l'ha duita al sepulcre.

L'acompanyaren al cementeri una nombrosa representació de filles de Maria, les costúres de les religioses paulas que amb lo gran concurs del poble que hi assistí, tengué un acompanyament més que regular.

Descansi en pau l'anima de la religiosa difunta.

Mos son arribades quexes que hi ha un càrnisser qui nom Toni, gasta paraules gruxades a la carnasseria ab les dones y que les senten de lluny, fins aquelles que per mal parlant no's costen a la seva taula.

Mirau qu'es molt qu'aquestes coses s'hajin de publicar demunt els diaris, dirá'l curro, y no li feim cap mal ters, primer ell les ha publicades escandalisant a tots els qui passen per la plassa del Sol.

Si les autoritats multaven els fiastomadors y mals parlants no mos veuríem a n-el cas de posarlos en barlina nosaltres per escalarlos una miqueta.

Agraim a D. Jaime Campins, el concesionari del Hipòdrom Balear, les invitacions que mos enviá per assistir a les parades de cavalleria que se verificaren dies 21 y 24 de Juny.

Mos alegrem que dirquessen be y no hi hagués res de nou.

CULTES RELIGIOSOS

A la Parroquia—Anit continuará el triduo en N. A. P. comensat ahir vespre dedicat al Cor de Jesus, amb sermó per Mossen Nicolau Cortés.

Dia 28: a les vuit esposició de N. A., Missa cantada amb sermó per Mossen Nicolau y comunió general a la mateixa. A la vesprada conclusió del triduo amb sermó.

Dia 29: a les nou y mitja tercia cantada, missa major amb sermó per Mossen Nicolau Cortés, amb honra de Sant Pere.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes
Bassó.	el quintá de 76,00 a	77'00
Blat.	la cortera de 00'00 a	20'00
Xeixá.	id. de 00'00 a	20,00
Ordi mallorquí.	id. de 09'50 a	10'00
Ordi foraster.	id. a	00'00
Sivada.	id. a	07'00
Ídem forastera.	id. a	06'00
Faves cuitores.	id. a	18'00
Ídem ordinarías.	id. a	16'50
Ídem pel bestia.	id. de 15'50 a	16'00
Blat de les Indies.	id. a	18'00
Ciurons.	id. a	20'00
Fesols.	id. a	30'00
Monjetes de confit.	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	30'00
Safra	s'unsa a	03'00
Gallines	sa tersa a	75'00
Patates.	el quintá a	04'00
Figues seques	id. a	05'00

Escapulons

PLAT DEL DIA.

Camplint un dels punts del programa del Tivoli, els diputats de la Solidaritat han demanat al Congrés la immediata derogació de la ignominiosa Lley de Jurisdiccions, per boca de n Salvatella y Cambó. En Cambó va fer un discurs admirable y convincent y qui l'ha sentit ens diu que va mostrar-se maravellosament inspirat, arrancant declaracions contra la Lley de Jurisdiccions de tots els quefes polítics. Però, com que *Maura proposa y algú que no és Maura disposa*, la proposició de derogar-la *immediatament*, fou rebutjada. Els diputats y senadors solidaris, fracassat un dels punts essencials de son programa, acordaren consultar a Catalunya lo que devien fer y en una reunió tinguda a Barcelona han prés l'acort de reunir una assemblea de regidors y diputats provincials pera consultarlos. No savém lo que de ella-n sortirà, però creyém que-ls diputats y senadors solidaris haurán de tornar a les Corts pera treure el major partit possible de la actual situació y de la Lley de administració local que s'está discutint. Cap altra actiut no la creyém ni estética, ni útil.

Del «Apat.»

MÉS LLADRE ESTS TÚ.—No fa molts de dies va esser presentat a n-el jutjat, de Grenoble, un jove qui havia robat un grifó d'aram d'una font de s'antic convent propietat

de les Ursulines, edifici que va adquirir el municipi d'aquella ciutat al ser tretes les bones religioses.

El jutje comensa a renyá forlamente l'acusat y aquest tot rebent li contestá:

¡Tot això per haver prés un simple grifó!
!En canvi el Govern ha robat tot el convent!

JAPONESOS.—El comers y l'industria japonesos han progressat d'una manera extraordinaria. Les societats econòmiques industrials y agrícoles han aumentat des de 1898 á 1906, de 2100 y'ls capitals dedicats á diferents explotacions son uns 3.156 millons de francs. La ma d'obra es baratíssima y ja se sab que'l obrer japonés es sempre y per tot arreu un temible competidor. No obstant els jornals han pujat un poc. Un home guanya al voltant d'una pesseta.

La dona té una gran intervenció en els treballs industrials.

L'any 1905 de 526.000 obrers de les grans industries, eren dones 318.000 y d'elles 34.000 més petites de 14 anys. En els petits tallers casi tot son dones. El jornal d'aquestes no sol arribar a dos reals y moltes no'n cobren més que un.

PUBLICACIONES REBUDES

SACERDOTES AL PERIÓDICO.—Opuscol que se reparteix gratis. En gran copia d'arguments fa veure el Sr. Bisbe de Jaca autor del follet, la conveniencia y necessitat de que'l clero se adestri a menenjar les armes del periodisme en defensa de l'Esglesia, acabant fent una crida a tan bona tasca al Clero parroquial perque, ademés d'escriure, procuri recomanar la bona prempsa, obtenint per ella anuncis, suscripcions, notícies y organisar juntes pera sa propaganda.

Mos sembla que si'ls sacerdots lletgien y's compenetraven bé del seu contengut aidiarien un poc al setmanari CA-NOSTRA qui treballa pels interesos de la seva missió.

LA BANDERA REGIONAL.—Setmanari tradicionalista. Du forsa de gravats y caricaturas de bona Lley. Es periódic de lluita y combat que per ses bones idees se fa recomanable. Se publica a Barcelona carrer d'Aragó 252 pral 2.^a

REVISTA POPULAR.—Seguim rebent aquesta ilustració catòlica adornada amb nombrosos gravats d'actualitat. Es una de les publicacions més econòmiques e interesants. Val la suscripció 6 pess. l'any, 10 centims un nombre sol, y se troba en totes les llibrerías catòliques y en Barcelona a la *Llibrería y tipografia catòlica*, Pino, 5.

Un metje pagés tot entrant a casa seva.
—Que fa la vostra dona?
—Avuy l'hem duita al cementeri.
—Que cementeri ni vuit cuartos. Si la voleu surar duila a la Font Santa que tot lo demés es perdre'l temps.

Sí van Vds. á Pama

VISITEN LA GRAN LIQUIDACIÓN FORZOZA DE

LA PALMERA

OCACIÓN NUNCA VISTA EN TELAS DE HILO, SÁBANAS, MADAPOLANS, TOHALLAS, BANOVAS, CAMIETAS, LISTADOS MALLORQUINES, INDIANAS, PAÑOS, LANILLAS, SEDAS, LANAS NOVEDADES, PARAGUAS SOMBRILLAS Y MUCHÍSIMOS OTROS ARTÍCULOS PARA VERANO E INVIERNO.

CON POCO DINERO SE PUEDE COMPRAR MUCHO

Calles de Cererols 6 y Bolsería 5

Al lado Cán Cetre—frente la pastelería Cán Canet.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN RAÓ.

Carretó Venal

n'hi ha un de quatre seuradors en molt bones condicions tant en comoditat com en preus.

Ne donarán raó en aquesta imprenta.

Llibre nou

MARÍA S. Y EL R. PONTÍFICE

en las obras del

BTO RAMÓN ULL

per MOSEN JAUME BORRÁS RULLAN

Un tom en 4.º de 76 planes a pesseta, a 0'75 en rústica.—Se ven a les llibrerías de Guasp, Amengual y Muntaner, Joseph Mir, y en les redaccions de la Gaceta de Mallorca y de CA-NOSTRA.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals 2'40 l'any

Els suscriptors que paguin les anyalitats a la bestreta, rebrán gratis LA LECTURA POPULAR, d'Orihola.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

Suplicám a nostres lectors que fassin correr aquesta publicació entre amics y coneguts, a fi que tothom s'aprofit de la seva lectura.

Redució de Kilos a arroves qu'eren den Bartomeu Ramis (Escollá) se venen c. Mallorca, 1, Inca.